

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: U. S., narozený dne X.
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2023, č. j.: CPR-3307-9/ČJ-2022-930310-V234

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2023, č. j.: CPR-3307-9/ČJ-2022-930310-V234, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 9. 12. 2022, č. j.: KRPA-373922-13/ČJ-2022-000022-SV, jímž bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 1 roku, současně mu byla v souladu s ustanovením § 118 odst. 3 téhož zákona stanovena doba k vycestování z území členských států EU do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce nevztahují důvody znemožňující jeho vycestování.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že byla porušena základní procesní ustanovení s.ř., nebyl náležitě zjištěn skutkový stav věci bez důvodných pochybností, bylo opomenuto zjišťovat skutečnosti v žalobcův prospěch, nebylo dbáno, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu a byly šetřeny oprávněné zájmy osob, forma i délka uloženého opatření jsou nepřiměřené, nebyla dostatečně posouzena přiměřenost zásahu do žalobcova soukromého a rodinného života, správní orgán se nevypořádává s důsledky rozhodnutí pro žalobcův budoucí život, rozhodnutí je formalistické a nezohledňující konkrétní situaci, nebyla posouzena otázka bezpečnosti Běloruska pro něj, není zdůvodněn vztah vyjmenovaných kritérií k uloženému opatření a jeho délce, nebylo přihlédnuto k negativnímu zásahu do soukromého života, vyhoštěním zaniká oprávnění k pobytu i v ostatních členských státech EU, přiměřenost rozhodnutí nelze stavět jen na kritériu zázemí ve vlasti, nebylo přihlédnuto ke skutečnostem ohledně žalobcova soukromého života, délka správního vyhoštění nebyla řádně zdůvodněna, rozhodnutí postrádá individualizaci, délka zákazu vstupu je nepřiměřená, neoprávněný pobyt byl exces a správním orgánům poskytl plnou spolupráci.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. V žalobě je obsažena totožná argumentace, na niž bylo reagováno v napadeném rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvostupňovým, proto odkazuje na jejich odůvodnění, napadené rozhodnutí vypořádalo všechny odvolací námítky, řádně byla posouzena přiměřenost správního vyhoštění, jeho délka pak byla stanovena v souladu s rozhodovací praxí. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 21. 11. 2022 v 11:00 hodin byl žalobce kontrolován policejní hlídkou v budově cizinecké policie, kam se dostavil za účelem vyřešení svého pobytu, bylo zjištěno ukončení povolení k pobytu žalobci dne 14. 11. 2021 (úřední záznam ze dne 21. 11. 2022, č. j.: KRPA-373922-2/ČJ-2022-000022, a výpis z databáze CIS – TDU ze dne 21. 11. 2022).
6. Dne 21. 11. 2022 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. (oznámení o zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-373922-6/ČJ-2022-000022-SV).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

7. Během svého výsledku dne 21. 11. 2022, z nějž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-373922-7/ČJ-2022-000022-SV, žalobce mj. uvedl, že je zdravý, nevěděl o zániku platnosti zaměstnanecké karty dne 14. 11. 2021, pracovní poměr se společností, pro niž mu bylo vystaveno pracovní povolení, ukončil asi v říjnu 2021, o povinnosti nahlásit změnu zaměstnavatele nevěděl, nevěděl o svém nelegálním pobytu ode dne 15. 11. 2021, je svobodný a bezdětný, v České republice ani ve vlasti nic nevlastní, nedisponuje finančními prostředky potřebnými k dalšímu pobytu a vycestování, živí jej sestra a své peníze nemá, v České republice má obvodního lékaře i sjednané zdravotní pojištění, v České republice má sestru s trvalým pobytem a neteř, není zde nikdo, vůči komu má vyživovací povinnost ani koho by měl v péči, ukončení pobytu by bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené kvůli jeho sestře, které pomáhá, společnou domácnost nesdílí s občanem EU, vazby, závazky ani pohledávky k České republice nemá, ve vlasti má matku, s níž je v pravidelném kontaktu, ohledně překážek vycestování se bojí poslání do války, s největší pravděpodobností by musel narukovat ihned po svém příjezdu do země původu, jelikož má vojenský výcvik, navíc neví, zda již neměl narukovat a nebude mít kvůli tomu nějaký problém, může se vrátit k matce, ale obává se, zda by to pro něj nyní nebylo nebezpečné, nemůže nyní vyloučit žádnou hrozbu po návratu do vlasti jako mučení, násilí, trestní stíhání a vězení, v případě vyhoštění se bude chovat v souladu se zákonem, dosud se nevzpamatoval ze zjištění o neoprávněnosti pobytu, neměl v plánu porušovat zákony, kdyby o potížích s pobytovým oprávněním věděl, ihned by to řešil.
8. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky dne 22. 11. 2022 vydalo ve věci závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, e. č.: ZS55324, podle nějž je vycestování žalobce možné, neboť by mu v případě návratu do vlasti nehrozilo skutečné nebezpečí ve smyslu ustanovení § 179 z.p.c., což odůvodnilo tím, že žalobce před odjezdem neměl žádné potíže, vlast opustil s cestovním dokladem a platným vízem přes oficiální hraniční přechod, tedy s plným vědomím státních orgánů, Bělorusko není s nikým ve válce, výkon vojenské služby navíc není pronásledováním, v žalobcově případě není reálné nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu, žalobce vyslovil toliko ničím nepodložené domněnky, žádný konkrétní důvod neuvedl, obecně špatná lidskoprávní situace sama o sobě reálnost nebezpečí nečiní. K zpracování závazného stanoviska byla využita Informace OAMP ze dne 15. 6. 2022, Bělorusko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv a Informace OAMP ze dne 22. 7. 2022, Bělorusko, Odvody a povinná vojenská služba.
9. Dále vydal prvoinstanční orgán (Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy) ve věci rozhodnutí ze dne 9. 12. 2022, č. j.: KRPA-373922-13/ČJ-2022-000022-SV, jímž žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 1 roku.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které posléze doplnil. V doplnění odvolání žalobce namítal, že nebyly dostatečně zohledněny polehčující okolnosti, s ohledem na zásah do soukromého života nebylo vydání správního vyhoštění nezbytné, délka zákazu pobytu nebyla posouzena individualizovaně, ohradil se i proti obsahu závazného stanoviska.
11. Ministr vnitra dne 4. 4. 2023 vydal ve věci závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, č. j.: MV-20954-2/OAM-2023, jímž bylo potvrzeno prvostupňové závazné stanovisko a podle nějž je vycestování žalobce možné, neboť by mu v případě návratu do vlasti nehrozilo skutečné nebezpečí ve smyslu ustanovení § 179 z.p.c., což Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

odůvodnil tím, že v prvostupňovém závazném stanovisku byly posouzeny obecné poměry v zemi původu i individuální žalobcovy situace, zdůvodnění bylo podrobné a podložené, není zřejmé, proč by se měly žalobce týkat represe vůči osobám vykonávajícím politická práva, žalobcovy obavy z nasazení do bojů na Ukrajině jsou neopodstatněné. K zpracování závazného stanoviska byla využita Zpráva Reuters ze dne 19. 10. 2022, Bělorusko, Bělorusko prohlašuje, že není plánována žádná mobilizace, zatímco probíhají zdravotní prohlídky zaměřené na způsobilost ke službě v armádě, Zpráva Reuters ze dne 16. 2. 2023, Bělorusko, Lukašenko říká, že Bělorusko bude bojovat po boku Ruska pouze tehdy, pokud bude Bělorusko napadeno a Zpráva France24 ze dne 18. 2. 2023, Bělorusko, Běloruští kadeti cvičí na ruských tancích v atmosféře strachu z většího konfliktu.

12. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 6. 6. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobce trval. K jednání se ani jedna ze stran nedostavila, žalobcův zástupce se předem telefonicky omluvil, aniž by žádal odročení; v průběhu jednání byly čteny seznamy podkladů obsažených ve správním spisu a konečné návrhy stran. Jelikož se k jednání nikdo nedostavil, nebyl rozsudek vyhlášen ústně, leč toliko vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce soudu (dle ustanovení § 49 odst. 12 věty druhé s.ř.s.).
15. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. (ve znění účinném do dne 30. 6. 2023) *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
16. Podle ust. § 119a odst. 2 z.p.c. *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
17. Podle ust. § 174a odst. 1 z.p.c. *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
18. Podle ust. § 120a odst. 1 před středníkem z.p.c. *policie v rámci rozhodování o správním vyhoštění podle § 119 a 120 je povinna si vyžádat závazné stanovisko ministerstva, zda vycestování cizince je možné (§ 179).*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

19. Podle ust. § 179 odst. 1 z.p.c. *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.*
20. Podle ust. § 179 odst. 2 z.p.c. (ve znění účinném do dne 30. 6. 2023) *za skutečné nebezpečí se podle tohoto zákona považuje navrácení v rozporu s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.*
21. Předně soud neshledal formu uloženého opatření nepřiměřenou. V případě splnění podmínek pro správní vyhoštění nemůže správní orgán volit, jaké opatření uplatní, ale musí o uložení správního vyhoštění rozhodnout; o zákazu vstupu se pak rozhoduje ve vztahu ke všem členským státům EU.
22. Naopak případem, kdy správní vyhoštění uložit nelze, je situace, kdy by se jednalo o opatření nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života cizince. Uvedenému však nic nenasvědčuje, rodinná vazba se sestrou (a neteří) není natolik silná, aby zakládala nepřiměřenost správního vyhoštění, žalobce je mladý, zdravý, svéprávný a praceschopný, po návratu do vlasti již nebude závislý na sestřině finanční výpomoci, soukromé vazby v České republice má pak žalobce velmi slabé, nemá zde majetek, závazky, pohledávky ani žádné vazby k České republice, deklaruje profesní vazby, avšak stejně zde v současnosti nesmí pracovat, jelikož k tomu nemá povolení a musí jej živit sestra. Správní orgány vyhodnotily přiměřenost správního vyhoštění ve vztahu k žalobcovu soukromému a rodinnému životu dostatečně, ve svých rozhodnutích nejsou povinny výslovně hovořit o každém kritériu přiměřenosti, zvláště když žalobce v České republice žádné významné vazby nemá. K danému problému se vyslovil též Nejvyšší správní soud v právní větě k rozsudku ze dne 26. 2. 2014, č. j.: 8 As 109/2013 – 34: „*Ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, obsahuje výčet kritérií, které je nutno vážit při rozhodování o správním vyhoštění cizince. Správní orgán však nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všech 11 tam uvedených kritérií a předjímat u některých případný dopad na rozhodnutí. Pokud například věk cizince nedává jakýkoli důvod považovat správní rozhodnutí z tohoto důvodu za specifické a takový důvod neplyne ani z průběhu řízení, není správní rozhodnutí nezákonné jenom proto, že správní orgán výslovně neuvedl, že ke kritériu věku nebylo zjištěno nic rozhodného. Obdobně je tomu u kritéria zdravotního stavu cizince.*“ Vzhledem k nízké úrovni soukromých a rodinných vazeb žalobce na území České republiky bylo posouzení přiměřenosti správního vyhoštění, které prvostupňový orgán provedl na s. 3 až 6 prvoinstančního rozhodnutí, více než dostatečné a žalovaná jej v napadeném rozhodnutí k žalobcovu odvolání správně aprobovala, přičemž řádně vypořádala veškeré odvolací námitky. Posouzení správních orgánů není vadné, tím méně nepřezkoumatelné, pozornost byla věnována všem relevantním aspektům, odůvodnění není omezeno na zázemí žalobce ve vlasti, ale věnuje se též jeho vazbám k České republice. Námitka tudíž není důvodná.
23. Obecně bylo namítáno nezohlednění situace v Bělorusku a neposouzení bezpečnosti země původu pro žalobce. Správní orgány se poměry v žalobcově vlasti zabývaly řádně a dostatečně, v mezích, jaké přísluší řízení o správním vyhoštění, a se zaměřením na žalobcem vyslovené obecné obavy (zvláště obavu z vojenské služby, příp. následky za její nenastoupení). V obou stupních řízení si správní orgány obstaraly vyhovující závazné stanovisko, které odpovídajícím způsobem podepřely aktuálními a relevantními podklady obsaženými ve správním spisu. Situace panující v Bělorusku tudíž nikterak vypuštěna Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nebyla, naopak její řádné a podložené posouzení ve vztahu k žalobcovu návratu je součástí odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí.

24. Nepřiměřenou neshledal soud ani délku správního vyhoštění, resp. neshledal vybočení z mezí správního uvážení ani jeho zneužití. Prvostupňový správní orgán posoudil hlavní aspekty a uložení správního vyhoštění v délce jednoho roku, tedy spodní pětina zákonné sazby, řádně odůvodnil, přihlédl mj. k žalobcově spolupráci a jeho dobrovolnému se dostavení na cizineckou policii (žalovaný potom explicitně přihlédl i k žalobcově dosavadní bezúhonnosti), avšak nemohl odhlédnout od délky neoprávněného pobytu trvající přes jeden rok (nikoliv pouze dva měsíce, jak se uvádí v žalobě). Byly tudíž vzaty v potaz přítomné polehčující okolnosti, což zároveň představovalo dostatečnou individualizaci rozhodnutí na konkrétní žalobcovu situaci. Pokud délka uloženého opatření byla kratší než délka žalobcova nelegálního pobytu, nelze ji rozhodně vnímat coby nepřiměřenou, resp. nepřiměřenou v žalobcův neprospěch.
25. Žalobce konečně obecně namítal porušení základních procesních ustanovení správního řízení zakotvených v s.ř. Soud konstatuje, že jejich porušení v mezích žalobních bodů neshledal. Skutkový stav i skutečnosti ve prospěch žalobce byly dostatečně zjištěny, přijaté řešení bylo přiléhavé na žalobcův individuální případ a šetřeny byly též žalobcovy oprávněné zájmy. Skutečnosti svědčící žalobci však nedosahovaly takové úrovně, aby to zakládalo nezákonnost napadeného rozhodnutí.
26. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. července 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.